

СЪВЕРНА ПОЩА

Всекидневник за културен, политически и обществен живот.

Цена 1 левъ.

Редакция и админ. книжарница „Сафо“
ул. „6 Септември“ № 11.

Телефон № 169

АБОНАМЕНТЪ: за 1 год. 250 л. за 6 м-ца 130 лева, за 3 месеца 70 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ: по 1-50 лв. кв. см. Пристав. по 1 л. на дума за повече от 3 п. 10% ост.

Положението У насъ.

София, 15 август. Следствие подписването на акта за слиянето на партиите на 10 т. г., от всекъде се получават възторжени поздравителни телеграми.

Завършека на комуникето на Дирекцията на печата съдържа:

Изхождайки от това гледище, установи се, че новата партия, подкрепяйки правителството в днешния му състав сега и през време на изборите, ще си осигури сътрудничеството и на двете крила от представените в днешния кабинет партии: национал-либералите от дясно и широките социалисти от ляво.

Обаче в „Народъ“ въ брой си от 13 т. г. пише:

„До този момент, нито от страна на правителството, нито от страна на новообразуваната партия на Демократическия съговор, нашата партия не е сезирана съвкупно при какви условия тя може да даде своето сътрудничество в властта занапред, и отношенията между насъ и новата партия, въ както и между насъ и правителството трябва да се съгледат неяснени. Нашата партия, въ всеки случай, не е общала подкрепа на правителството в днешния му състав до и през време на изборите, въ нея е напредък поставен на обсъждане и въ предстоящите дни ще бъде решен въпроса, дали и при какви условия партията може и по-нататък да остане въ властта“.

Изхождайки от това положение, може да се заключи, какво язвата на разцепление то между политическите сфери още не е примахната, тя съществува, тъй като широките социалисти отказват да сж били сезирани от правителството, и следователно тяхното сътрудничество въ полза на правителството е проблематично, докато това се не обсъди добър от изпълнителния комитетъ.

Тъ сж рѣшително противъ участието въ Съговора на национал-либералите.

Въ чужбина.

Новини бури на Балканите

Гърция и Сърбия против България.
Недоволството. 400,000 македонци въ Солунъ. Гръцки измислици.

Цариградъ, 14 августъ. Съобщения отъ Македония гласятъ, че, по искането на правителствата си, гръцките и сръбски административни и военни власти сж усилили охраната и движението на войсковите части въ по-големите окръжни и околийски градове и сж забранили на мъжкото население да се движи въ продължение на няколко дни сръбъ бѣлѣ денъ на групи по двама и повече, и много отъ по-възрастните, подъ прѣдлогъ, че има съмнителни лица, сж били арестувани два дни по-рано отъ празнуването на Илинденъ.

Друго едно съобщение отъ Скопие гласи, че тамъ сръбската полиция е вѣзла утѣ въ дивратъ на опасни за Югославенската държава четници—бунтовници, които били искали да унищожатъ всички управляващи личности въ този градъ и сѣ това да си отмѣстятъ на сръбския народъ — и безцеремонно е арестувала много видни и мирни граждани отдали се на спокоенъ трудъ.

Не по-розово е било и отношението и на гръцката власт въ Костурско и Леринъ.

Въ Солунъ отъ няколко дни се носи слуха, че 400,000 четници сж били готови да нападнатъ града и да обявятъ независимостта на пѣлокупна Македония, като Солунъ бѣде провъзгласенъ за столица на свободните българи—македонци. Това съобщение се прѣдава отъ Атина може би сѣ цѣлъ да се прояви Гърция въ искания си тероръ който да почива поне на предизвикателна почва и да бѣде възражъ на недоволствата и правдини. Този слухъ, обаче, се опровергава отъ сръбската преса, изтъквайки, че ако движението въ Македония става отъ денъ на денъ по-оживено и трѣскаво, то отговорността пада не върху правителствата, а върху прѣвзалиши властѣ и правата си амбицирани, зли, жестоки и безумни началници военни и административни, които сж пѣлни господари днесъ на заробените македонски земи.

Правителствата и на двете балкански държави Гърция и Сърбия изказали своето задоволство, че (щото сж имали вътрѣни служители, които изпълняватъ неоснователните заповѣди и ги прилагатъ въ изпълнение) по случай 20 годишнината отъ илинденското въстание и сж изпратили своите поздравления на всички окръжни управители и пр.

Сръбската и гръцки преси не прѣставатъ да хвърлятъ по адресъ на България инсинуации, какво последната е давала своята подкрепа на четниците и е оставала революционното движение на македонците емигранти свободно да се развива и редъ други ошечен-красиви опущения.

ХРОНИКА.

Завърнаха се отъ турне артистите отъ влободневния театъръ: Ангелъ Тодоровъ, Ив. Волний, В. Димитровъ (консула), В. Бакаловъ и др., които ще дадатъ едно прѣдставление и ще направятъ турне въ Южна България съ сатирата „Отамболйски на тоя и она свѣтъ“ отъ Ив. Волний.

Отъ извѣстно време на ул. „Царъ Боризъ“, смѣтните кола не минаватъ, или ако минаватъ то това става транзитъ.

Общинската властъ трѣбва да слѣди и въ време да разпорежда и наказва провинилите се служанци, а да се не чуди послѣ какви отговори да търси въ възмутените граждани.

Продавачите на грозде, изглежда сж оставени безъ всякакъвъ контролъ.

Продаването отъ тяхъ грозде или е още зелено, или цѣлъ болно. А цѣната му отъ 18—20 лв. кгр.

Артистката г-жа Е. Шиварова за послѣденъ път ще участвува на варненската сцена въ „Приказката за вѣлка“, слѣдъ което заминава въ София да по-става въ художествената студия на „Хиерионъ“.

Македония

Мъченическиятъ кѣтъ на земното кѣлбо, оросенъ отъ сълзите на хиляди майки вдовици и дѣца, отъ кървите на безсмъртни герои — борци за свободата на милиони поробени, страдалци — тамъ гдѣ слънцето на свободата не грѣе, гдѣ нѣкога е грѣло съ своите жизнени лъчи, е поробената майка на хиляди изгнаници въ чужбина, понѣсли кръста на страданието по своята родина — Македония.

С. С.

Въ Лѣтния театъръ „Кино Лада“ се прѣдстави „Содомъ и Гомора“. Въ сцените на този филмъ варненци сж имали случая да видятъ изящната архитектура и скулптура. Много отъ скулптурните валяния сж плодъ на извѣстиятъ на варненци скулпторъ г-нъ К. Шиваровъ. Този филмъ е единъ рѣдъкъ случай за любителите на кинематографа да видятъ, че и на западъ българската рѣка на изкуството се е прострѣла.

Въздушни съобщения. Кѣмъ сръбската на м. Септември вѣроятно ще започнатъ въздушните съобщения, между София—Г. Орѣховица—Варна.

Изпратени сж специалисти въ Г. Орѣховица и въ Варна за разучване мѣстата за аеродруми и хангари.

Официалния седмиченъ бюлетинъ на Цариградската ни легация въ тамкашното тържище отбѣлѣва отъ 30.VII.—4.VIII. — внесени отъ България само 77½ тона жито, продадени по 13.50 гроша оката, насапано и обемитено. Другъ вносъ не е правенъ. На цариградското тържище голѣмъ застои.

Насроченото дѣло противъ Атанасъ Андѣевъ за кражба въ митницата се отлага, поради неявяване на всички свидѣтели.

Уволненъ е въ интереса на службата сѣ запобѣдъ № 123 завеждающъ домакинските команди въ 16-а Варнен. Джандарм. Дружина Атанасовъ Атанасъ.

Въ града ни е конституирано Дружество на Журналистите. Избрали сж за настоятелство: Прѣседателъ: В. Бакаловъ; Подпрѣседателъ: А. Байчевъ; Секретаръ: Д. Василевъ; Касиеръ: А. Константиновъ; Слѣдственици: П. Драгулевъ и П. Неновъ; Контролна комисиия: Ст. Димитровъ, Ст. Страшимировъ и П. Господиновъ; Журнал. сѣдъ: Ж. Жековъ; Н. Драгулевъ и Б. Вакавичевъ; Секр. на сѣда: П. Прѣславски.

Кошничарския курсъ устройва екскурзия до Цариградъ. Но дали тя ще се състои, ще зависи отъ благоприятния отговоръ на турското правителство.

Четете утрѣ „Сѣвѣрна Поща“

Напуцатъ.

Доброволно е податъ оставката си нашия добъръ съгражданинъ Панайотъ Кировъ, ветеринаренъ фелдшеръ, завеждающъ Варненската Градска Скотобойна, за това, че той за време отъ 13 януарий 1922 год. до 4 августъ 1923 год. има да получава 22,000 лева отъ заплати.

Ние дълбоко съжаляваме, че единъ истински честенъ, създателенъ и сѣ безупрѣчна дѣйностъ ветеринаренъ фелдшеръ напуска градската ни служба, за това, че той правилно не е удовлетворявалъ материално, като дѣецъ въ полето на санитарната ветеринарна служба.

Прави тъжно впечатление, че той бѣдно-скромненъ труженикъ има да получава такава огромна сума, когато околните нему господа отъ Ветеринарното отдѣление сж си изтеглили заплатите за миналите времена почти до стотинка, а не е чудно да сж си получили и еднократната за 1922 год.

Ето какъ едни пируватъ, а други гладуватъ. Надѣваме се, че новата общинска власт най-съвѣстно ще уреди въпроса за даване аванси и заплати на чиновниците си и не ще допусне аномалията, която е съществувала въ миналия режимъ.

А на съгражданина ни, ветеринаренъ фелдшеръ: Пан. Кировъ, пожелаваме позволителна дѣйностъ въ новата му служба, на която е назначенъ като участаковъ ветерин. фелдшеръ въ с. Николаевка — Варненско.

Ветерин. фелдшеръ: Бадуловъ.

Хр. Каварналиевъ

За Варненския театър

Театра, дѣто се служи прѣдъ безсмъртната хубост и дѣто се съзерцава вѣчния устремъ къмъ истината и доброто, който има по-високо схващане за своето призвание и самъ чертае нови пътища и насоки, въ тоя театър се служи съ много идеализъмъ и безкористие, много самоотречение и въра въ изкуството, за което той е прѣдопрѣдѣленъ. Въ великото шествие на изкуството къмъ дрезгавицата на утрѣшния денъ, той втраи най-напрѣдъ открива талантитѣ и прѣсъздава тѣхнитѣ произведения на сцѣната. Той работи надъ артиста, за да го школува къмъ истинско разбиране и вѣрно прѣдаване драматично произведение, опитва новитѣ форми на художествено въсъздаване, слѣди най-важнитѣ прояви на драматичното изкуство навънъ и ги прави достъпни на публиката. Такъвъ театър си има своето вѣру, своя опрѣдѣлена насока, ахъ, той не озира долу до широката публика, а я прѣвъзвися до себе си. Тоя театър си има репертуаръ отъ европейски драматурзи като Ибсенъ, Стринбергъ, Ожаръ Уайлдъ, Хауптманъ, Анри Батай, Анри Жидъ, Клоделъ, Леонидъ Андреевъ, Толстой, Зудерманъ, Шницлеръ, Хофманстагъ, Метерлинкъ, Ведекинъ и др. Тоя театър споредъ силитѣ си застъпва и класици. Всѣки случай, тия имена сж вече цѣла програма и очертаватъ достатъчно голѣмото културно значение на единъ театъръ, каквито сж малкитѣ интимни и голѣмитѣ държавни и европейски театри.

За ония които гледатъ на театра като храмъ, какѣто той си почива отъ дълничното и кошмарната неприватност на живота и жадува своя обекриленъ духъ да се устреми въ вѣрата къмъ изкуството, резултата отъ досегашната дѣйност на Варненския общински театъръ е просто обезсърчителенъ. Дѣйността на театра не заслужава и сериозно отношение защото той е билъ театъръ безъ насока цѣль и път. Просто театъръ — забава. При главолонни скокове, „Наймичка“, „Отелло“, „Интереситѣ прѣди вончико“ и „Самсонъ“, какѣто режисьора би трѣбвало да се заорами за своята цѣла дѣйностъ, защото не е налучкалъ никакъвъ път и никакъвъ театъръ не е създадъ, той прояви плодовитостъ, но не е то ва още активъ. Той дори приюти и крещаци Киновци, но които не издигнаха театра, и отъ тѣхъ никой не научи нищо, защото бѣха само любители, а не стилни актьори, които да ни дадатъ една схематична и дълбоко психологична игра. Талантливии актьори напуснаха театра: Ушева, Трендафиловъ, Георгиевъ, Богдановъ и младия начинающъ режисьоръ Даниелъ, който сега влиза въ софийския театъръ „Студия“ въ режисурата. Всички тия хора ги прогони оная атмосфера на посрѣдственостъ, отъ която режисьора е строилъ на пѣсокъ свой театъръ. На повечето отъ тия хора, изкуството имъ е чуждо, тѣ почти сж доморасли безъ талантъ и художествена култура. Но тѣ иматъ нахалната физиономия на макионетки, които крещатъ посрѣдъ нашата търпима дѣйствителностъ, че умѣятъ да филмтуватъ съ изкуството. До сега общината, кметове и тричлени комисии сж ласкали тия хора, фаворизирали ги даже като партизани, въ случаи отъ комунисти, и всички други партии и земледѣлци. Прѣскажи сж пари на лѣво и дѣсно и накрая театра не притежава една смислена постановка и костюми. Театра трѣбва да се възобнови, да се очисти отъ непушния артистически (?) персоналъ по примѣръ на Народния театъръ — София.

Трѣбва да се направи изборъ отъ цѣлното и да се уреди единъ малкъ интименъ театъръ въ Варна. Имаме млади артисти вочъ съ данни, съ култура и познаване театра на западъ. Може да се поканятъ и отъ София. Театра иска нови хора, които да го издигнатъ на художествената му висота. Иначе е безполезна неговата сжществувание, врѣмето безъ това ще го залпачъ, защото новото врѣме иска нови хора — творци.

Ал. Райковъ,

ковачъ-организиаторъ на занаят. сѣюзъ

Занаятчийски тежнениа

Попово, августъ 923 г.

Продължение отъ брой 55.

Понеже нуждитѣ на дребния занаятчия отъ денъ на денъ нарастватъ, а капитала въ дюгения или работилищата му съвсѣмъ намалява, търси заемъ отъ банкитѣ, но тѣ не даватъ, защото вжтрѣ въ тѣхъ (банкитѣ) има амин. Остава една Популярна Банка, която не е въ състояние да отпусне по голѣмъ заемъ, а именно това го кара да се присѣдинява къмъ една коя и да е партия и да отива да става чинovníкъ, въпрѣки желанието му и неговата воля. Като се има това прѣдъ видъ, дългъ се налага на държавата да се притече на помощъ на изнемогналитѣ занаятчий и дребни търговци, като имъ се отпусне 100 милионнитѣ обещанъ вече отъ 3 години кредитъ съ дългъ срокъ, за да си набавятъ инвентаръ, и да почнатъ да работятъ за тая държава, както сж работили още отъ турско врѣме. Веднажъ подпомогнати тия съсловия, тѣ ще дадатъ подтикъ на производството и нѣма да има недоимници. Последователно казва, „че за да живѣешъ, трѣбва първо да сѣнешъ“. Това е така. Щомъ е по-тана това, защо още почитаемитѣ министерски съветъ не се занимава съ тоя нашъ най-жизненъ въпросъ? Чака ли да се сѣятъ всички партии въ Народния Сговоръ, та тогава да разрѣши тоя въпросъ!? Че партиитѣ на кого се осланятъ — на нѣколко души адвокати ли? Или на насъ, които пълниме тѣхнитѣ редове? Не, ние за партиитѣ вече петъ пари не даваме! Я просѣдете и вижте списаниитѣ имъ, по колко души иматъ тѣ още въ тѣхнитѣ редове, та се още перчатъ, че ние сме „все и вся? Народния Сговоръ ще намѣри болшинството си между насъ, занаятчийтѣ и професионалиститѣ, а партиитѣ щабове нека се съединяватъ и да се прочетатъ, колко души сж! Занаятчийтѣ искатъ едно нѣщо и то е: да се допуснатъ 5—6 души въ Народното Събрание занаятчийски прѣдставители, които да станатъ жертва на сѣмитѣ тѣхъ, като тѣ отъ своя страна зорко слѣдятъ и за данѣи и за всички закони, да наказватъ болкитѣ имъ, а не да отиватъ въ какви си комунитети или социалистически адвокати да внасятъ въ нѣкои комисии и да бѣтатъ и заблуждаватъ правителството че тѣ знаели болкитѣ на занаятчийтѣ, и да ги прѣдставляватъ. Ние искаме: чиновникътъ да си е чиновникъ, учителя учителъ, фабриканта фабрикантъ, а занаятчийта занаятчия. Тѣй само ще има единъ траенъ „Народенъ Сговоръ“. Не адвокатъ да разирава отъ какво има нужда единъ градинаръ, а земеделеца да разирава, че знаеа болкитѣ на адвоката, а камадина на офицера и т. н.

Веднажъ тая цѣль постигната, нѣма да се срами и правителството, защото, ако нѣкой се осмели да го упрѣка, то ще бѣде готово всѣкому да отговори, че ние имаме въ камарата наши прѣдставители и че тѣ сж ви обложили или тѣ сж некажи това и това и ние сме се вслушали въ тѣхъ, и че ако сега нѣщо ви боли, сърдете се на тѣхъ, или на себе си, понеже ние сте ги пратили да ви прѣдставляватъ. Ако ние, занаятчийтѣ не заслужаваме и това, да ни се стори въ едно кѣсо врѣме, то не остава нищо друго, освѣнъ да си чакаме собствената смъртъ, отъ нѣкого незащитени и подпомогнати. Адвокатитѣ си иматъ адвокатски сѣюзъ, учителитѣ сжщо, фелдшеритѣ сжщо и редъ други. Нашитѣ занаятчийски и професионаленъ сѣюзъ се грижи само за насъ. Всѣки денъ, щипи въкъ „Занаятчийска Дума“ за нашитѣ болки, нашитѣ искания, всѣки денъ пращаме делегация при господъ министритѣ, но за жалостъ, нищо не е сторено.

(Сѣдѣва).

Спортни бѣлѣжки.

Побѣдителъ на „Трикольоръ“ и „Русъ“, Софийския спортенъ клубъ „Левски“ посети градин и на 12 т. м. въ мачъ съ мѣстния клубъ „Владиславъ“, който сега за сега държи 4 то мѣсто въ Варна, биде едва ли не побѣденъ. Побѣденъ казвамъ, защото сжщия изпозува олучая, незабѣлѣваа отъ рефера, но не изтърваа отъ зоркото око на публиката, да измѣне отъ своята врата топката която „Владиславъ“ шутира.

Верѣдъ много публика, извикани въ колорума съ най-разнообразни реклами и злободневни интрижки побѣдителъ надъ „Русъ“ и „Трикольоръ“ претендирующъ за първенство въ България се сблъска съ побѣдителъ надъ „Тигръ“ и „Надежда“. Но разочорованне въ публиката наставя още отъ първитѣ нѣколко минути отъ играта. Многоочаквания мачъ, обещаващъ да бѣде най-интересния въ Варна, съ своята монотонностъ и бруталностъ въ играта, бѣ единъ отъ обикновенитѣ такива.

„Левски“ се опитаха да свържатъ своята игра още отъ самото начало, но това не имъ се отдаде. Само къмъ сѣдмата на второто полуврѣме нападателитѣ му, като че се поукопитиха и прѣдпреха атакъ съ пасове. Тогава играта имъ се поуживи и стана по-интересна. Отбраната имъ обаче — Хафбецитѣ не се проявиха и то не за туй защото играта на Варненското играще не имъ се отдаваше, а защото тѣ въобще сж слаби играчи (такива впечатления правиха особено центърхафбека и лѣвѣи такъвъ). Бековитѣ бѣха сравнително добри, обаче имъ липсваха удари. Въобще тима на „Левски“ ваетъ въ своята цѣлостъ не бѣше тѣмъ, комуто могатъ да се поволѣятъ голѣми претенции.

Тимътъ на „Владиславъ“ не бѣше сжщо проигранъ въ тоя си съставъ. Врѣската въ него бѣше сравнително тоя на „Левски“ по слаба: освѣнъ това и груби блѣскания, ритания, на дори и удране съ юмруци, не му липсваха. Въ то ва отношение „Владиславъ“ е доста по-работилъ върху себе си, още повече, че „Владиславъ“ на прѣтъ пътъ показваа такива грѣба игра на Варненци.

Новото въ този мачъ, което Варненци видѣха, бѣ замисленото отъ Софийскитѣ клубове за ненападения на голъ кипера, когато топката е у него. Това правило причинява въ най-силния моментъ на играта, когато напрежението е най-силно и у играчи и у публика, да бѣде тя сурѣна. Това отнема и ефекта на играта и оня драматизъмъ който е присжщъ на футболната игра. Ако това правило е продиктувано отъ хуманностъ добръ щѣше да бѣде Софийскитѣ клубове да възприематъ правилото на чехитѣ въ тоя отношение, което забранява нападението на голкипера само когато е падналъ съ топката прѣдъ вратата. Такова едно правило би имало още смисълъ, защото положението на падналъ съ топката голкиперъ и нападатъ отъ противникитѣ му е опасно.

Въ заключение за играта може да се каже, че не оправда очакванията на Варненскитѣ спортисти.

По интересна би била играта ако „Левски“ се състѣзаваше съ единъ по-силенъ отъ „Владиславъ“ клубъ: напримѣръ „Тича“ или „Соколъ“.

По сведение „Тича“ е поканила „Левски“ на мачъ, обаче „Левски“ по неизѣстни съображения е отказалъ играта. Тоя отказъ на „Левски“ сѣдѣ обещанието на „Тича“ да му върне реванша въ София въ най-скоро врѣме, неможемъ да оправдаемъ съ нищо. Който претендира за първенство трѣбва да бѣде готовъ за състѣзаване съ всѣки клубъ който се опита да му оори то ва първенство. Съ честъ на спортното поле, а не чрѣвъ пресата сѣдѣва ли се печелѣтъ лаври.

Варненчинъ.

Евгени КОНФЕТИ при книжарница „Сафо“

ГАЛАТА Пийте само отлежалото и най-вкусно пиво ГАЛАТА